

se, at dette arbejde skal videreføres. I det omfang staten eller kommunerne fejlvurderer den faktiske udvikling i skattegrundlaget, må det indgå i efterfølgende års aftaledrøftelser.

Af lovforslaget fremgår det i øvrigt ikke direkte, hvordan den statslige fremskrivningsprocent skal fastsættes. Der er ingen garanti for, at den fastsættes som den forventede udvikling i skattegrundlaget på landsplan. Hertil kommer, at det er helt uklart, hvordan, hvornår og i hvilket omfang der vil kunne blive taget højde for regionale forskelle i indkomstudviklingen, som lovforslagets bemærkninger giver hjemmel til. Bemærkningerne lægger op til en særdeles vidtgående hjemmel til indenrigsministerens administration af loven og herunder til en regional differentiering af skønnene. Landsforeningen finder det særledes betænkeligt, at indenrigsministeren rent administrativt kan fastsætte individuelle skøn for de enkelte kommuner.

Det må være forskellene i den regionale indkomstudvikling, der begrundes, at man i forslaget permanent vil reducere bloktilskuddet til kommuner og amtskommuner med henvisning til, at det især vil være kommuner med en forventet lav udvikling i skattegrundlaget, der vil benytte sig af den statslige garanti. Men hvis der efterfølgende indgår regionale vurderinger ved fremskrivningen af skattegrundlaget for den enkelte kommune, falder begrundelsen for en permanent nedsættelse af bloktilskuddet helt til jorden.

De almindelige retningslinjer ved fastsættelse af bloktilskuddet tilsiger, at der kan foretages efterregulering af kompensationsbeløb, hvis der er tale om et væsentligt beløb, hvis der er en betydelig usikkerhed om kompensationsstørrelse, og hvis det er muligt efterfølgende uden større administrativt besvær at opføre den korrekte kompensation. Den foreslåede kompensation til staten ved indførelsen af en statsgaranti opfylder til fulde alle tre kriterier. En permanent nedsættelse vil derfor i givet fald være helt usaglig og må derfor anses for at være et led i almindelige statslige sparebestræbelser på kommunernes bekostning.

Ifølge lovforslaget har kommunerne fortsat mulighed for selv at budgettere udskrivningsgrundlaget. Den enkelte kommune skal således fremover vælge, hvorvidt den ønsker en endelig, statslig fastlæggelse af udskrivningsgrundlaget eller som hidtil selv at budgettere

skattegrundlaget. Dette vil stille kommunalbestyrelserne og de kommunale forvaltninger i et dilemma, hvor kommunen risikerer et provenutab, hvis kommunen skønner galt.

Den administrative indretning af kildeskatte-systemet har med mindre justeringer været uændret siden 1970. Det er landsforeningens opfattelse, at systemet har fungeret særdeles hensigtsmæssigt. Kommunerne har gennem årene udvist en ansvarlig og forsigtig budgettering af udskrivningsgrundlaget, og i hovedparten af de forløbne år har kommunerne typisk haft et mindre tilgodehavende ved slutafregningen. De likviditetsmæssige udsving for kommunerne ved afvigelser mellem budgetteret og faktisk skattegrundlag er i øvrigt blevet betydeligt reduceret ved sammenkædning af reguleringen af generelle tilskud og indkomstskat, der blev gennemført med virkning fra indkomståret 1992.

Det er Kommunernes Landsforenings opfattelse, at der i kommunerne er fuld tilfredshed med den afregningsmodel, der den gang blev indført. Landsforeningen må derfor fraråde, at man indfører en statslig garanti for den enkelte kommunes skattegrundlag.

I tilknytning til forslaget om statslig garanti for udskrivningsgrundlaget foreslås det, at udligningen med virkning fra indkomståret 1996 foretages på grundlag af selvangivne indkomster, bl.a. med henblik på at skabe et øget ligningsincitament.

Kommunerne varetager ligningen af borgere og virksomheder som en myndighedsopgave. Denne opgave er i de senere år løst med en voksende effektivitet målt ved både forhøjelser og nedsættelser af de selvangivne indkomster. For Kommunernes Landsforening er det helt afgørende, at borgerne oplever en retssikkerhed knyttet til den myndighedsopgave, som kommunerne varetager gennem ligningen. Landsforeningen er på denne baggrund betænkelig ved den argumentation, som regeringen har begrundet lovforslaget med.

Kommunerne har allerede i dag et tilstrækkeligt incitament i ligningsopgaven, som i øvrigt med den foreslåede nedsættelse af udligningsniveauerne forstærkes, idet kommuner, hvor incitamentet hidtil har været mindst, fremover vil få mulighed for at beholde 50 pct. mere af merprovenuet ved en øget ligningsindsats. Tidligere undersøgelser af skatteforvalt-